

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: 24 GŽ-576/2020-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Zadru, po sutkinji Mirjani Macuri, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja RAMS d.o.o., Tenja, Sarvaški put bb, OIB: 87307332589, zastupano po zakonskom zastupniku, a ovaj po punomoćniku Ivanu Laliću, odvjetniku u Slavonskom Brodu, Trg pobjede 17, protiv ovršenika Đakovačko – osječke nadbiskupije, CARITAS Osijek, ustanova socijalne skrbi, Osijek, Josipa Jurja Strossmayera 58, OIB: 29832067152, zastupane po punomoćniku Zoranu Šariću – odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Zoranu Šariću i Slavku Mediću, Osijek, D. Neumana 2, radi ovrhe, odlučujući o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj Ovr-634/20-3 od 23. studenoga 2020., 2. veljače 2021.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba ovrhovoditelja RAMS d.o.o., Tenja, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj Ovr-634/20-3 od 23. studenog 2020.

Obrazloženje

Uvodno označenim prvostupanjskim rješenjem odlučeno je:

„Prihvaća se prijedlog ovršenika Đakovačko-Osječka nadbiskupija, CARITAS Osijek, ustanova socijalne skrbi, Osijek, J. J. Strossmayera 58, OIB: 29832067152, za odgodu ovrhe prema Zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja RAMS d.o.o., Tenja, Sarvaški put bb, OIB: 87307332589, koji Zahtjev je predan Financijskoj agenciji 6. studenog 2020., a temelji se na presudi Trgovačkog suda u Osijeku br. P-145/18-67 od 20. lipnja 2018., koja je preinačena presudom Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ-4697/18 od 30. listopada 2018. te se nalaže Financijskoj agenciji da odgodi prijenos novčanih sredstava po tom zahtjevu s računa ovršenika do pravomoćnog okončanja postupka po reviziji ovršenika protiv presude Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ-4697/18 od 30. listopada 2018.“

Protiv citiranog rješenja ovrhovoditelj je podnio žalbu navodeći da je prvostupanjski sud povrijedio odredbe ovršnog postupka jer da nije postupio u skladu s odredbom iz čl. 65. st. 2. Ovršnog zakona na temelju koje je morao dopustiti da se ovrhovoditelj očituje na prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe. Navodi i da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje na koje da je pogrešno primijenio materijalno pravo jer da je ovršenik treba učiniti vjerojatnim da bi pretrpio nenadoknadivu štetu te sudu pružiti dokaz u tom smjeru kako bi isti mogao

zaključiti kako takva šteta postoji, a da se u konkretnoj pravnoj stvari sve temelji na pretpostavkama. Osim toga, ističe u odnosu na izjavljenu reviziju, da ista nije niti bila dopuštena jer da ovisi o vrijednosti predmeta spora odnosno ne o cjelokupnoj vrijednosti predmeta spora već vrijednost pobijanog dijela drugostupanjske presude, kao i da je izjavljena iz razloga iz kojeg se može izjaviti samo redovna revizija, a da je ovršenik istu stilizirao kao izvanrednu pa da je ona zapravo samo forma i da je podnesena iz razloga odugovlačenja postupka. Navodi i da razlog nenadoknadive štete mora biti konkretiziran, a ne općenito naveden, kao da što to navodi ovršenik. Žalbom upire i na okolnost financiranja ovršenika, slijedom čega da mu provedbom ovrhe ne bi nastala nenadoknativa šteta, kao i da činjenica da je nad ovršenikom bio otvoren stečajni postupak, nije mjerodavna jer da je isti zaključen zbog toga što je ovrhovoditelj u cijelosti ispunio sve svoje obveze prema stečajnom planu od 31. srpnja 2005. Zaključno navodi da je utvrđenje prvostupanjskog suda da bi ovrhovoditelj mogao raspolagati novčanim sredstvima ovršenika proizvoljno i usmjereno u interesu ovršenika. Predlaže preinačiti pobijano rješenje i odbiti ovršenika s prijedlogom za odgodu ovrhe, potražujući pritom trošak sastava opisane žalbe.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje, prvenstveno valja reći da se nisu ostvarile bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14., Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19. dalje: ZPP), a na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti po čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP u vezi sa čl. 21. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17., - u nastavku: OZ).

Iz spisa predmeta proizlazi da je ovršenik 16. studenog 2020. podnio prijedlog za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava ovršenika na način da se naloži Finacijskoj agenciji odgoda izdavanja naloga bankama za provedbu prijenosa zaplijenjenih sredstava ovršenika, a kako je to pobliže opisano u izreci pobijanog rješenja. U prijedlogu navodi da je ovrhovoditelj kod FINA-e pokrenuo postupak izravne naplate protiv ovršenika temeljem presude Trgovačkog suda u Osijeku broj P145/18-67 od 20. lipnja 2018., a koja je preinačena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-4697/18 od 30. listopada 2018. kojom je ovršeniku naloženo da plati ovrhovoditelju iznos od 500.000,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 1. siječnja 2003. do isplate, dok je istovremeno naloženo ovrhovoditelju da ovršeniku plati parnične troškove u iznosu od 388.733,33 kuna sa zateznim kamatama koje teku od 24. prosinca 2018. do isplate. Ovršenik u prijedlogu navodi da je protiv te presude Visokog trgovačkog suda RH podnio reviziju i da bi provedbom ovrhe pretrpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu jer se radi o vrlo visokom potraživanju ovrhovoditelja kojim bi vlasnik i zakonski zastupnik ovrhovoditelja mogao raspolagati na način da onemogućiti povrat novaca ukoliko ovršenik uspije sa revizijom pred Vrhovnim sudom RH. Nadalje, navodi da je ovrhovoditelj tvrtka koja od 2012. godine nema nikakve poslovne aktivnosti, kao i da je protiv ovrhovoditelja bio pokrenut i stečajni postupak. Ističe da ovrhovoditelj ne posluje punih 8 godina i da postoji samo iz razloga da naplati navedeno potraživanje i da nakon toga prestane sa radom. Ovršenik ističe da temeljni kapital ovrhovoditelja iznosi 40.000,00 kuna. Ovršenik navodi da je on pravna osoba koja se brine o

osobama koje si ne mogu omogućiti prehranu i smještaj (pučka kuhinja je sastavi dio ovršenika, brigu za beskućnike je preuzeo ovršenik, briga o deset zaposlenik djelatnika koji brinu o navedenom) i koja ima svakomjesečna primanja – donacije kako bi mogla izvršavati ovu svoju socijalnu djelatnosti, radi koje je i osnovan CARITAS Osijek.

Pobijanim prvostupanjskim rješenjem usvojen je prijedlog ovršenika uz obrazloženje da je kumulativno ispunio subjektivne i objektivne uvjete za odgodu ovrhe iz čl. 65. st. 1. OZ. Naime, ovršenik je protiv odluke kojom je određena ovrha izjavio pravni lijek – reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske i time ispunio objektivni uvjet za odgodu ovrhe (čl. 65. st. 1. toč. 1. OZ). Postupak pred Vrhovnim sudom RH pod brojem Rev-1109/19 je u rješavanju. U prvostupanjskom se rješenju također navodi da je ovršenik učinio vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio teško nadoknadivu štetu budući da je ovrhovoditelj pravna osoba čiji temeljni kapital iznosi 40.200,00 kuna, a koja je 2019. godine podnijela Izjavu o neaktivnosti, kako proizlazi iz sudskog registra. Slijedom navedenog da je ovršenik ispunio i subjektivni uvjet iz čl. 65 st. 1. OZ, budući da je učinio vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio teško nadoknadivu štetu jer bi teško mogao vratiti novčani iznos u slučaju protuovrhe.

Što se tiče žalbenih navoda ovrhovoditelja da mu prvostupanjski sud nije dostavio ovršenikov prijedlog za odgodu ovrhe na očitovanje, valja uputiti na odredbu iz čl. 65. st. 2. OZ, budući je u konkretnom slučaju riječ o hitnom postupku, čiji su rokovi propisani odredbom iz čl. 209. st. 7. OZ.

Odredbom čl. 65. OZ propisano je da na prijedlog ovršenika sud može, ako učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu te ako je ispunjena jedna od zakonskih pretpostavki navedenih u točki 1. do 10. naprijed navedenog članka OZ.

Da bi prijedlog za odgodu ovršenika bio osnovan, isti mora dokazati da su kumulativno ispunjene sve pretpostavke iz čl. 65. st. 1. OZ.

Dakle, odgoda ovrhe privremena je obustava svih ili nekih radnji u provedbi ovrhe koja se može odrediti na temelju prijedloga (između ostalih) ovršenika. Postoje li uvjeti za odgodu ovrhe ocijenit će sud vodeći računa o tome hoće li biti moguće ovršeniku naknaditi štetu ako se prijedlog za odgodu ovrhe odbije i ovrhovoditelj se naplati iz imovine ovršenika i ako je ispunjen i posebni razlog za odgodu, a naknadno se utvrdi da je ovršenik uspio s pravnim sredstvom na temelju kojeg je tražio odgodu. Jesu li u konkretnom slučaju provedbe ovrhe ostvarene ove pretpostavke ovisi o činjeničnim utvrđenjima u predmetnom ovršnom postupku.

U odnosu na žalbene navode ovrhovoditelja po pitanju izjavljivanja pravnog lijeka ovršenika, valja reći da je ovršenik protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske podnio reviziju – izjavio pravni lijek Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, a čime je ispunio objektivni uvjet za odgodu ovrhe predviđen odredbom iz čl. 65. st. 1. točke 1. OZ.

Prvostupanjski sud utvrđuje da je temeljni kapital ovrhovoditelja 40.200,00 kuna, kao i da je isto društvo neaktivno temeljem Izjave o neaktivnosti, a kako to proizlazi i iz sudskog registra, kao i da je predmet ovrhe iznos od 500.000,00 kuna.

Ako se ima u vidu utvrđeno imovno stanje ovrhovoditelja, te nesporna činjenica da tražbina koja se namiruje u ovom postupku iznosi 500.000,00 kuna uz pripadajuće zakonske zatezne kamate koje teku od 1. siječnja 2003. pa do isplate, onda je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da će ovršenik ukoliko ovrha bude provedena, a u slučaju ako uspije sa svojom revizijom izjavljenom protiv ovršne isprave, teško moći izvršiti povrat naprijed navedenog novčanog iznosa. Dakle, ocjena je ovog suda da je pravilan stav izražen u pobijanom rješenju da je ostvarena i druga pretpostavka za odgodu ovrhe, dakle da je ovršenik učinio vjerojatnim da bi mu provedbom ovrhe nastala nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta. Naime, upitno je bi li ovršenik u slučaju eventualnog prihvaćanja revizije mogao ostvariti povrat ovršenog iznosa, i time nadoknaditi štetu koja bi mu nastala provedbom zatražene izravne naplate, uzevši u obzir Izjavu o nekativnosti ovrhovoditelja iz 2019., kako to proizlazi iz sudskog registra. Kako je opasnost nastupanja nenadoknadive ili teško nadoknadive štete potrebno utvrditi na razini vjerojatnosti, a ne dokazanosti, te imajući u vidu da je ovršivi novčani iznos ovrhovoditelja osiguran provedenom zapljenom na računu ovršenika, zaključak prvostupanjskog suda i u tom dijelu treba ocijeniti pravilnim. Dakle, spomenuta vjerojatnost trpljenja štete ne može biti apstraktna nego mora objektivno ukazivati na njen mogući nastanak i okolnost da je odgoda može spriječiti.

U odnosu na pretpostavke za odgodu ovrhe, ovaj sud nalazi potrebnim još navesti kako za ocjenu vjerojatnosti nastanka nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu ne postoji pravni standard. Vjerojatnost da će provedbom ovrhe za ovršenika nastati nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta ovisi o nizu elemenata konkretnog slučaja.

Ne postoje precizna pravila ili mjerila prema kojima bi određena okolnost uvijek predstavljala razlog koji opravdava odgodu ovrhe, odnosno koja bi sama po sebi dovođila do zaključka o vjerojatnosti nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete koju bi provedbom ovrhe trpio ovršenik (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev 1704/13-2 od 13. svibnja 2015.).

Dakle, i subjektivna pretpostavka odnosno vjerojatnost da bi provedbom ovrhe ovršenik trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu je također ispunjena.

Slijedom iznesenog, to je valjalo na temelju čl. 380. točka 2. u vezi čl. 21. st. 1. OZ, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje i odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Zadar, 2. veljače 2021.

Nacrt odluke izradila
sudska savjetnica
Katia Klarin

Sutkinja
Mirjana Macura

Dokument je elektronički potpisan:

MIRJANA MACURA

Vrijeme potpisivanja:

16-02-2021

13:41:44

DN:

C=HR

O=ŽUPANIJSKI SUD

2.5.4.97=#130D48523937343635333031373231

L=ZADAR

S=MACURA

G=MIRJANA

CN=MIRJANA MACURA

Broj zapisa: **eb2f7-6f155**

Kontrolni broj: **0a19e-16efa-053f9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRJANA MACURA, L=ZADAR, O=ŽUPANIJSKI SUD, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.